

Topografski opis mestne fare Loka leta 1821¹

Spodbuda za prevod Topografskega opisa mestne fare Loka leta 1821 je bil članek mag. Blaža Otrina Prizadevanje škofa Avgušтина Grubarja za topografski in zgodovinski oris župnij ljubljanske škofije.²

V omenjenem prispevku se avtor Otrin osredotoči na prizadevanje škofa Avgušтина Grubarja, da bi se pripravil čim bolj popoln topografski in zgodovinski oris župnij ljubljanske škofije. Navaja nekaj splošnih ugotovitev in pojasnil, zakaj je prišlo do popisov posameznih župnij, in ugotovitve, da nekateri popisi manjkajo. Ohranjenih je 74 opisov, nekateri so krajši, drugi daljši, številni med njimi pa vsebujejo dragocene zgodovinske podatke. Dana so bila tudi izhodišča, glede na katera naj bi dušni pastirji oddali čim natančnejše in čim bolj enotne podatke.

Nekatere opise so duhovniki napisali na kratko, župnik pri sv. Jakobu v Loki pa je poseben poudarek dal štirim točkam, kar je dobro vidno iz zapisa:

1. številčno stanje njegove fare,
2. reformacija in protireformacija v Škofji Loki,
3. vprašanje vzgoje in izobraževanja,
4. seznam vseh vikarjev te fare, odkar so bile ohranjene rojstne knjige.

Rokopis je v lepi gotici, ki ga je župnik Klemenčič z okorno roko samo podpisal; saj je bil mož že v letih, star 78 let. Kar je povzel po Valvazorju, navaja posebej. Ne omenja pa listin iz svojega župnijskega arhiva niti ne največjega požara, ki je Škofjo Loko na Spodnjem trgu zajel leta 1698, in še marsikaj drugega.

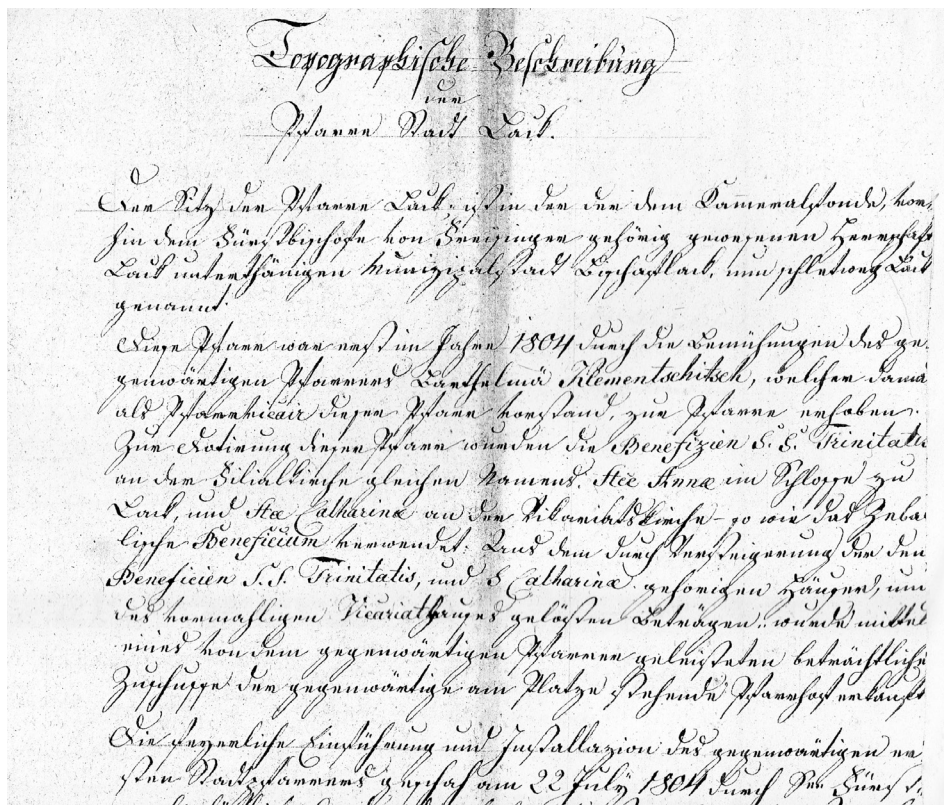
Zanimivo bi bilo preračunati, koliko družin je v tedanjem času živelo v eni hiši. Mesto Škofja Loka je imelo približno enako število hiš in prebivalcev kot Železniki.

1 Vir: Nadškofijski arhiv Ljubljana – NŠAL, Župnija Škofja Loka, fasc. 391, kopija 13. 1. 2017.

2 Otrin, Blaž: Prizadevanje škofa Avgušтина Gruberja za topografski in zgodovinski oris župnij ljubljanske škofije. V: *Miscellanea*, Ljubljana : Teološka fakulteta, 2016, str. 95–110. (zbirka *Acta ecclesiastica sloveniae* ; 38).

Jernej Klemenčič se že poleti leta 1788 v Škofji Loki omenja kot mestni vikar, mogoče pa je bil to tu tudi že prej.³

Prevod⁴

Prva stran Topografskega opisa mestne fare Loka. (vir: Nadškofjski arhiv Ljubljana)

»Sedež fare je bil sprva v nekdanjem municipalnem mestu, podrejenem freisinškemu gospodstvu, kasneje v kameralnem gospodstvu, danes pa na kratko v Loki.

Fara Loka je bila po prizadevanju sedanjega župnika Bartolomeja Klemenčiča, ki je bil dotlej farni vikar te fare, prvič leta 1804 dvignjena v položaj fare. Za dotacijo fari so vključili /verwendet/ beneficij Sv. Trojice, podružnične cerkve istega imena, sv. Ane na gradu v Škofji Loki in beneficij sv. Katarine, vikariatske cerkve, prav tako pa Čebalov beneficij. Z dražbo hiš, ki so bile last beneficija sv. Trojice, sv. Katarine in nekdanje vikariatske hiše in ob izdatnem finančnem prispevku sedanjega župnika, se je na Placu kupilo sedaj stoječo župnišče.

3 Vikar Klemenčič- vik. Civitates Locopoli; glej: ŠAL/Ž Škofja Loka, ovoj 1788.

4 Prevedeno besedilo je v ležeči pisavi.

Slovesno vpeljevanje in postavitvev /instalacija/ sedanjega mestnega župnika je bilo 22. julija 1804; vodil ga je knezonadškof Michael iz hiše grofov/ Freihern/ von Bridgo.⁵ Loška fara je bila kot nekdanji vikariat podrejena glavni fari/Hauptpfarre/ Stari Loki. Prav zaradi te povezave je mestna fara dolžna dati starološki fari letno »mensale«,⁶ miznino.

Temperatura v fari je predvsem v dolinah in tudi v hribih zaradi številnih studencev in megle vlažna /Feucht/, podobne okoliščine imajo tudi doline in na Sorškem polju/... mit den Gegende am Zeyer felde gegen der Huptstadt zu/. Zemlja /Boden/ je v ravnini odlična, zelo rodovitna, v hribih pa bogata s sadjem /Obstreich/. Vasi v ravnini ležijo večinoma ob cesti, ki vodi iz Loke proti Ljubljani. V hribih in vzdolž Poljanske Sore ter na vzhodu pa so zelo razpršene.

V ravninskem delu fare se nahajajo naslednje nižinske cerkve:

- **cerkev Sv. Križa** v Puštalu, na hribčku, ki ji pripada vas Puštal, skupaj s fideicomisnim gradom grofijo – von Wolkensberg. Puštal ima 49 hiš, 92 družin in 362 duš (leta 1884: 53 hiš, 297 prebivalcev).⁷
- **cerkev sv. Janeza Krstnika** na Suhi, z vasjo Suha, ki ima 36 hiš, 49 družin in 234 duš, z vasjo Hosta, ki ima 6 hiš, 11 družin in 52 duš ter vasjo Trata z 12 hišami, 13 družinami in 85 dušami.
- **cerkev sv. Nikolaja** na Godešiču ima z vasjo Godešič 48 hiš, 65 družin in 271 duš (leta 1884: 57 hiš, 276 prebivalcev).
- **cerkev sv. Janeza Evangelista** v Retečah, z vasjo Reteče z 19 hišami, 29 družinami in 118 dušami. Sem sodi še Gorenja vas z 20 hišami, 28 družinami in 134 dušami (leta 1884: 24 hiš, 137 prebivalcev).

V hribih so:

- **cerkev sv. Lovrenca** v Breznici, z vasema Breznica z 22 hišami, 32 družinami in 134 dušami, in Gabrovo z 9 hišami, 12 družinami in 59 dušami (leta 1884: 9 hiš, 46 prebivalcev).
- **cerkev sv. Florjana** v Sopotnici, z vasema Sv. Florjan s 6 hišami, 9 družinami in 48 dušami, in Sopotnica, ki ima 18 hiš, 27 družin in 135 duš.
- **cerkev sv. Jakoba in Filipa** v hribih, z vasjo Valterski vrh s 6 hišami, 7 družinami in 52 dušami, vasjo Na Logu z 20 hišami, 25 družinami in 135 dušami (1884: 24 hiš, 129 prebivalcev). Obe naselji sta v glavni občini Poljane: Staniše ima 7 hiš, 13 družin in 49 duš (leta 1884: 7 hiš, 47 prebivalcev).
- **cerkev sv. Ožbolta** z vasjo Sv. Ožbolt, ki ima 31 hiš, 37 družin in 179 duš (leta 1884: 31 hiš, 173 prebivalcev).

5 Izpustil sem vljudnostne nazive.

6 Tu je pisec pustil prazen prostor in ni navedel, koliko miznine mora dajati. Glede teh obveznosti so bili novi župniki do mater fare zmeraj kritični in so jim ugovarjali. Ta tekst nasprotuje trditvi v diariju župnije Stara Loka, da je bil loški vikariat oziroma kasneje župnija oproščen plačevanja miznine. Glej: *Več kot tisoč let*, str. 60.

7 Primerjalno sem v okroglem oklepaju za nekatere vasi in mesto navedel število hiš in prebivalcev za leto 1884.

- **cerkev sv. Barbare**, z vasjo istega imena. Ima 26 hiš, 32 družin in 151 duš (leta 1884: 30 hiš, 187 prebivalcev).
- **cerkev sv. Andreja /Nakonz/** ima vas istega imena. Tu je 14 hiš, 16 družin in 79 duš (leta 1884: 20 hiš, 87 prebivalcev).
- **cerkev sv. Petra v Bodovljah/Wodolle/**, s krajem Sv. Peter. Tu je 6 hiš, 11 družin in 35 duš. Zraven sodijo še Bodovlje z 11 hišami, 17 družinami in 79 dušami (leta 1884: 12 hiš, 59 prebivalcev). Zminec⁸ ima 22 hiš, 28 družin in 103 duše (leta 1884: 28 hiš, 140 prebivalcev).
- **cerkev sv. Tomaža v Brodeh**, z vasema Brode, s 14 hišami, 19 družinami in 76 dušami (leta 1884: 16 hiš, 91 prebivalcev), in Gabrkom z 9 hišami, 12 družinami in 59 dušami (leta 1884: 9 hiš, 43 prebivalcev).

Mesto Loka:

- **mesto Loka** s 127 hišami, 243 družinami in 1068 dušami (leta 1884: 131 hiš, 1450 prebivalcev). Poleg spada podružnična **cerkev Naše ljube Gospe**⁹ v mestnem špitalu na Spodnjem trgu. Tu je predmestje Karlovec z 52 hišami, 78 družinami in 341 dušami (leta 1884: 53 hiš, 431 prebivalcev). Predmestje Trata ima 13 hiš, 24 družin in 86 duš (leta 1884: 13 hiš, 111 prebivalcev). Kapucinsko predmestje ima 20 hiš, 30 družin in 147 duš (leta 1884: 21 hiš, 174 prebivalcev). Predmestje Studenec ima 15 hiš, 30 družin in 116 duš (leta 1884: 19 hiš, 127 prebivalcev). Sledi vas Vincarje,¹⁰ na podnožju hriba pod ruševinami starega gradu, na hribu Wildenlak.¹¹ Vincarje imajo 7 hiš, 9 družin in 44 duš (leta 1884: 9 hiš, 31 prebivalcev). Vincarje niso spadale pod vikariat mesta Loke.

V teh krajih se letno v povprečju rodi 130 otrok in jih umrje okoli 80.¹² Glavna prehrana in dejavnost ljudi v ravnini je pridelava žita. Izdelujejo platno, ki ga prodajajo, vozijo v Trst in na Reko. V hribih sušijo sadje in nabirajo kostanj, ki ga prodajajo na Koroško.¹³ Kmet se z izdelovanjem platna ukvarja večinoma v zimskem času, ko redno /wo täglich/ do polnoči predejo in zjutraj že ob 4. uri začenjajo nov dan.

8 Zminec je vpisan ko Srinz.

9 U/nsere/ L./iebe/ F/Frau/. V prevodu: Naša ljuba Gospa. Že leta 1892 in še danes je to cerkev Žalostne Matere Božje. Kdaj in zakaj je bila preimenovana, ni podatka.

10 Weinzirl.

11 Des alten Bergschlosses Widenlach.

12 Komentar: župnjska oznanila *Skupaj na poti* navajajo za leto 2015, da je bilo v tej župniji krščenih 39 otrok in enako leta 2019. Za leto 2019 piše: »Krščenih je manj kot polovica otrok iz generacije.« Za leto 2016 je navedeno 52 umrlih, leta 2019 pa 47 krščanskih pogrebcev. V predmestju je tako tedaj živelo v 161 družinah 734 ljudi, v mestu pa v 243 družinah 1068. Vseh družin skupaj v tej fari je bilo tedaj 975. V predmestju pride na družino povprečno 4,8 ljudi, v mestu pa 4,5 ljudi; v Puštalu pa malo več kot 7. Nemci so maja 1941 objavili seznam prebivalcev in so za Zminec in Škofjo Loko navedli 1047 družin. Vseh faranov je bilo leta 1821 4382, leta 1892 pa 4420 (brez fare Reteče: 660 faranov).

13 Tu župnik verjetno bolj sledi vprašanjem, s čim se ukvarjajo ljudje, da kaj zaslužijo.

Postava/der Schlag/ ljudi¹⁴ je lepa in zdrava. Samo pri hribovskih ljudeh se pogosto opaža telesno izčrpanost.¹⁵ V krajih Zminec in Bodovlje je opaziti mnogo golšavosti, domnevno zaradi vode.

Reformacija se je v fari pojavila in s precejšno verjetnostjo prišla sem iz Ljubljane prek kanonika Primoža Trubarja, ki je bil leta 1540 prestavljen v Loko (pravzaprav v Staro Loko)¹⁶ in kasneje po škofu iz Freisinga od tu pregnan. Leta 1585 je poslal Ernest, volilni knez /Churfürst/ Kölna, kot freisinški škof in imetnik gospostva Loka, kot svojega škofovskega namestnika škofa Bartolomeja Scholla, dvornega mojstra mesta Freising, in svetnika Hansa von Gaysperga ter doktorja Christopfa Herwarda, z dovoljenjem deželnega kneza, da bi odpravili /Abzuschaffen/ luteransko vero. Zgoraj navedenim je bil kot deželno knežji komisar dodan še ljubljanski stolni prošt. Ta komisija naj bi odpravila luteransko vero, odstavila luteranske mestne svetnike in na njihova mesta postavila katoliške. 18 luteranskih meščanov, ki so kljub prepovedi poslušali luteranske pridige in svoje otroke dali krstiti luteranskim duhovnikom, so zaprli v loškem gradu in obsodili na položitev denarne kazni 500 goldinarjev v zlatu. Pet meščanov so, skupaj z njihovimi družinami, pregnali¹⁷ iz mesta.

Iz gosposočinskih arhivov oziroma poročil verske komisije volilnemu knezu Kölna kot tudi knezoškofu freisinškemu, leta 1586, je razvidno, da je bil od meščanov v Loki Jurij Kustel, pred tem sodnik in bogat ter premožen /ein reicher wohlvermögender Kaufmann/ trgovec, kolovodja in začetnik¹⁸ krivovercev.

Videti je tudi, da je bil po reki Sori deljeni Puštal po vsej verjetnosti sedež luteranskih krivovercev, saj so bili tu krščeni mnogi otroci iz mesta Loke. V Puštalu so se poročali in se tudi obhajali. Luteranske pridige so imeli v Puštalu naslednji meščani: Bernhard Erschen, Lienhard Kunstl, Joseph Obersuber (po Blazniku: Oberhueber), ki je bil odstavljeni mestni pisar, in tudi njegova žena.

Med podeželani moramo omeniti Paula Kuralta iz Dorfarjev, ki je bil kot starejši kmet sorazmerno visoko in je nasprotoval naši veri. Tudi ta je bil odstranjen (izgnan) iz gospostva. Mihael Vodnik in Andrej Jäkhshen pa sta se vrnila k naši veri. Luteranstvo je bilo tako leta 1586 s pomočjo prizadevanja te komisije pregnano.

Ubožnostni inštitut je v Loki le na Spodnjem trg, skupaj s cerkvijo s tremi oltarji kot meščansko špitalska stavba. Ob tem pa obstaja še ubožnostno inštitutski kapital nekdanje bratovščine sv. Rožnega venca. Špitalski varovanci ne uživajo nobene podpore v hrani, temveč imajo v ubožnici samo stanovanje.

14 Der Schlag der Menschen – verjetno je mišljeno ljudi in ne le moških. Ne uporablja pa izraza die Leute!

15 ... nur werden bey den Gebirgsbewohern körperliche Gebrauche.

16 Avtor je prvotni tekst dal v oklepaj, nekdo pa je kasneje zgoraj napisal »bei Steinbrück in Steiermarkt«.

17 ... aus der Stadt verwiesen.

18 ... der Radelführer.

Denar se nabira od obresti omenjenih kapitalov, nadalje od zaračunanih kazni pri okrajni oblasti, posebno pa od donosov, upeljanih zamenjav, kar je uvedel Johann Nepomuk Hradetzky, nekdanji kameralni upravitelj in okrajni komisar. Namesto voščil ob novem letu in voščil ob godovih se vplačuje v ubožnostni fond, kar letno zneso celo več kot 60 goldinarjev, iz tega se uradno razdelijo sredstva prosečim revežem.

Meščanski špital je bil ustanovljen 25. maja 1547 po g. Nikolaju Škofiču, župniku in upravitelju urada nadžupnika/Erzpriester/ v Radovljici, in njegovi materi Margareti Škofič, ki je v ta namen prepustila svojo hišo pod tukajšnjim samostanom. Samostan je imel premoženje,¹⁹ ki so ga prodali, obresti od kapitala pa so bila uporabljena za vzdrževanje te ustanove.

Na pobočju gradu je **ženski samostan**, ki je zelo star po izvoru in zgleda, kot da je starejši kot samo mesto Loka. Različnost v gradnji kaže na starinskost. Ustanovljen je bil s pomočjo /durch Zuthuen/ freisinških knezoškofov in puštalskih gospodov. V nekem požaru so zgorele vse listine in s tem vsi arhivski viri. Redovnice so posedovale znatno premoženje in lepo posest, vendar je slednje pri razpustitvi in spremembah v uršulinski ženski samostan bilo prodano, drugo pa se je vključilo v t. državno posestvo Loka /Staatsgut Lack/ v okviru državnega gospodarstva Velesovo.

Naš klasični pisec zgodovine Valvazor pripoveduje v 3. zvezku svoje Slave vojvodine Kranjske, da je ta samostan v času reformacije doživel stiske. Pred reformacijo je v samostanu živelo več kot 50 samostanskih sester /Chorfrauen/,²⁰ v času reformacije pa samo še 6, in še te so živele zunaj, saj se je samostan uporabljal za svetne²¹ potrebe. Ko je komisija konec leta 1586 z zadušitvijo luteranske vere končala svoje delo, so pričeli z gradnjo nekdanje mestne vikariatske hiše oziroma t. i. proštije /Probstey/. To je sedaj stanovanje mestnega mežnarja. Nad vrati je letnica 1587.

V samostanu je sedaj dekleška in industrijska šola. Nadalje je tu ženski vzgojni zavod, med gojenkami je največ Italijank, med njimi jih je največ iz Barija pri Neaplju in Ancone.

Kapucinski samostan²² je bil poleg kapele zgrajen z miloščinami leta 1703, in sicer v začetku kot hospic /Hospitium/, in naseljen z menihi /durch Mönche/ iz štajerske province. Dovoljenje za to je 3. oktobra 1703 podelil knezoškof Johanes Franciscus Freisinski, leta 1706 je bila slavnost /Jetediction ?/, ko je bil takratni knežji glavar Joseph Anton Eusebi von Halden zu Neu...berg,²³ grof von Autenrind.

19 ... war begültet.

20 To pomeni, da niso vštete tudi ostale »pomožne« sostanovalke, ki so jih v različnih časih različno imenovali.

21 O tem, da bi samostan tedaj služil za svetne potrebe, zaenkrat ni nobenega podatka.

22 Na kratko je o tem pisal tudi dekan Jernej Božič v kroniki župnije sv. Jurija Stara Loka *Več kot tisoč let*, Stara Loka, 2005, str. 67.

23 Beseda ima na sredini nekaj prečrtanega.

O tem, kdaj je bila zgrajena **farna cerkev**, ni nobenih sledi. Način gradnje jo uvršča v 15. stoletje. Na masivnem cerkvenem stolpu je na zunanji strani pod robom²⁴ vklesana v kamen letnica 1532. Ali je bila cerkev kdaj zaradi požarov opustošena /verwüestet/, ni znano. Tudi nobenih listin o tem ni. Cerkev leži na koncu t. i. Zgornjega Placa. Ima tri oltarje²⁵ in zraven kapelo /Nebenkapell/ sv. Katarine, ki je nekdanj imela samosvoj beneficij, sedaj pa je vključena v mestno farno premoženje /Stadtspfahargült/. Visoki oltar je, tako kot je stil vseh cerkvenih oltarjev, obrnjen proti vzhodu.²⁶ V cerkvi so družinski grobovi baronov von Rasp in Wolkenberg. Od prve družine je v cerkvi nekdanj visel (grbni)ščit; zelo lepo vklesan v kamen na notranji strani v cerkvi je vitez Paul Rasp, oskrbnik v Loki, opremljen z bojno sekiro /mit einer Treitaxt/.²⁷ Tu se na evangelijski strani pri velikem oltarju nahaja tudi nagrobnik /Grabmahl/ grofice von Mandel, ki je bila žena fresinškega grajskega glavarja v Loki.

Cerkev sama zaradi protestantizma ni trpela, pač pa veliko bolj verniki. Mnogi prebivalci /Insassen/ so se obrnili k temu učenju in knezoškofijski iz Freisinga so se zelo zavzemali za izkoreninjenje te vere, čeprav so ob tem s strani deželnih stanov naleteli na mnoge ovire.

Ali je cerkev trpela zaradi turških vpadov, ni znano, čeprav naj bi, po Valvazorju, leta 1582 turško krdelo prišlo na Poljane iz Loke in od tam odpeljalo moške.

Loka je bila požgana v vojni, ki jo je s cesarjem Friderikom IV., ustanoviteljem ljubljanske katedrale, pod vodstvom vojskovodja Johana Witovca vodila Katarina, poknježena žena Celjska, vdova zadnjega grofa Ullricha.²⁸

V mestu Loki sta znana dva velika **požara**: eden, ki je nastal v gasi pod gradom poleg ženskega samostana in je uničil tudi del gornjega dela Placa, in požar, ki je nastal na binkoštno soboto²⁹ leta 1787, ko je pogorelo 14 hiš v Karlovškem predmestju.³⁰

Relikvije se nahajajo tako v farni cerkvi kot v cerkvah po deželi, prav tako so tudi v samostanski cerkvi. Šola je v stavbi, kjer je na zunanji steni okoli grba družine Papler napis, in je bila ustanovljena leta 1627. Opis nad grbom pove:

24 ... unter einem Feste.

25 Kot trije oltarji so verjetno mišljeni: glavni oltar sv. Jakoba, stranski levi oltar sv. Rešnjega telesa in oltar sv. Janeza Nepomuka, ki je bil na moški strani, tam kjer je bila kasneje prižnica, danes pa je Plečnikov *Križani* na marmorni podlagi. Slednji oltar je bil verjetno odstranjen ob prestatitvi oltarja sv. Katarine na sedanje mesto. V inventarnem popisu cerkve sv. Jakoba iz leta 1865 je še omenjen na svojem mestu. Glej Demšar, Langusova slika sv. Jakoba nikoli na glavnem oltarju, *Loški razgledi* 60, str. 131.

26 Tu je opaziti, da je pustil nepravilno zapisano besedo, je ni popravil /die Morgesneite/.

27 Kaj pomeni poveza ... *an der innern Seite der Kirche Wache?*

28 sc. Ulrika, op. V. Demšar.

29 ...am Lhamsamstage Nachts.

30 Tega požara, ko je pogorelo 14 hiš, nihče ne omenja.

*Pogum prinaša čast. Na ščitu na grbu je papagaj, pod njim pa piše: Bogu v čast, tej domovini in mladini v blagor /Wohlfahrt/. Šolo je ustanovil plemeniti Michael Papler iz Stare Loke. **Sedanja šola** je trivijalna, z dvema učiteljema, ki imata dohodke od cerkve na Suhi, fara Loka, in od cerkve v Crngrobu, fara Stara Loka. Izplačuje ju tudi mestna blagajna, iz gosposčinske kašče dobita še žitni dodatek in ekvivalent od šolskega denarja, ki se nabere od nove vpeljave naklade na pijačo. Pred nekako 20. leti so pošiljali svoje gojence v 2. Latinsko šolo v glavno mesto (Ljubljano), kjer so med drugimi učenci dosegali pomembno znanje /Ruhm/. To so lahko dosegli le po posebni prizadevnosti in zaslugi takratnega zelo prizadevnega in neutrudnega učitelja Johana Jurija Biterliha. Ta učitelj je bil istočasno tudi organist. Njegov spomin je nepozaben.*

Pomanjkanje boljše fundacije vzdrževanja je ovira za dvig šole na enem kraju, kjer bi se dobri talenti lahko razvijali, kar bi dalo najlepše upanje za naprej. Sicer je bil po prizadevanju nekdanjega okrajnega komisarja Johana Nepomuka Hradeckega podan predlog za ustanovitev/Errichtung/glavne šole v Škofji Loki, s tem namenom je bila s strani občine tudi dovoljena naklada na pijačo. Težava je v tem, da je mestna občina iz svojega fonda dolžna plačevati oziroma vrniti ženskemu samostanu congruo³¹ nekaj sto goldinarjev. Šele potem, ko bo to izplačano, se lahko upa na boljšo dotacijo učiteljev, kajti edino z boljšo plačo lahko obdržimo dobre učitelje.

Število učencev deške šole se suče v povprečju okoli sto, od tega okoli 60 v prvem razredu in okoli 40 v drugem razredu.«

Sledi vrsta imen mestnih vikarjev in župnikov.³²

V obravnavani krstni knjigi, ki seže do 15. maja 1623, si mestni vikarji sledijo v naslednjem redu:

1. Gašpar Telban: od 1. maja 1629 do 12. aprila 1632.
2. Johan Jernej Mobitor: od 12. aprila 1632 do 13. maja 1638.
3. Matija Jenko: od leta 1638 do 15. maja 1639.
4. Sebastjan Gouz: od 15. maja 1639 do 19. maja 1645.
5. Andrej Ferlich: od 19. maja 1645 do 12. junija 1652.
6. Matija Purenta: od 1652 do 1657.
7. Tomaž Šuaistrik: od 30. avgusta 1657 do 13. maja 1667.
8. Andrej Haudačut: od 13. maja 1667 do vključno 21. junija 1671.
9. Paul Bergamaš: od 21. junija 1671 do 1677.
10. Tomaž »Schuaisterk«: od 2. junija 1677 do 11. maja 1681.
11. Luka Jambšak: od 11. maja 1681 do 27. aprila 1686.
12. Johan Gašpar Jager: od 3. maja 1686 do 28. aprila 1689.
13. Johan Krstnik Šinik: od 30. aprila 1689 do 24. maja 1700.

31 Congrua – duhovska plača.

32 Imena in priimke sem pisal v slovenski transkripciji, razen Johanov, ki so bili tedaj običajni.

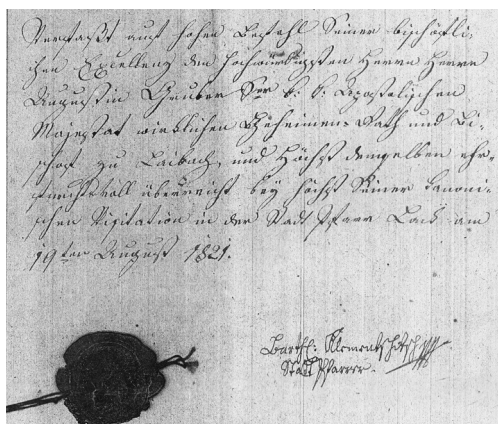
14. Andrej Blaznik: od 27. maja 1700 do 4. junija 1701.
15. Valentin Križaj: od 6. junija 1701 do 17. aprila 1705.
16. Luka Pušar: od 23. aprila 1705 do 29. aprila 1708.
17. Ignacij Rupar: od 1. maja 1708 do 7. februarja 1716.
18. Martin Ziherl: od 12. februarja 1716 do 22. marca 1720.
19. Jakob Homann: od 19. aprila 1720 do 29. aprila 1736.
20. Lovrenc Rotar: od 12. maja 1736 do 9. avgusta 1742.
21. Jernej Marenik: od 20. avgusta 1742 do 1. novembra 1754.
22. Gašpar Verčič: od 5. novembra 1754 do 17. oktobra 1777.
23. Valentin Notar: od 25. oktobra 1777 do 15. avgusta 1788.
24. Urban Ažbe: od 2. oktobra 1788 do 17. novembra 1792.
25. Jernej Klemenčič: od 24. novembra 1792 do 20. julija 1804.
26. Jernej Klemenčič: od 22. julija 1804; bil je kot prvi župnik slovesno instaliran in je še sedaj župnik.

Fara je spadala daleč v preteklost pod patronat Ogleja, kasneje pod goriške nadškofe; zadnji iz hiše grofov in gospodov je bil von Edling, ki je pred približno 36. leti obiskal to faro.

Z nastopom prvega nadškofa v Ljubljani, Mihaela, iz hiše baronov von Bridgo in Mahrenfels, pripada ta fara tudi pod dioceso Ljubljana, pod katero od začetka tudi ostaja.

Sestavljeno na visoki ukaz njegove škofovske excelence visokočastitljivega gospoda Auguština Gruberja, cesarsko kraljeve apostolske majestete, dejanski tajni svetnik in škof v Ljubljani, in izročeno njemu, visokemu in v častnem strahu pri njegovi kanonični vizitaciji v mestni fari Loka, 19. avgusta 1821.

Jernej Klemenčič, mestni župnik, m. p.

Podpis Jerneja Klemenčiča,
mestnega župnika.

(vir: Nadškofijski arhiv Ljubljana)